31983L0183

A TANÁCS IRÁNYELVE
(1983. március 28.)
a magánszemélyek személyes tulajdonának valamely tagállamból történő végleges behozatalára alkalmazandó adómentességekről

(83/183/EGK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 99. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára [1],

tekintettel az Európai Parlament véleményére [2],

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére [3],

mivel annak érdekében, hogy a tagállamok népei jobban tudatában legyenek az Európai Közösség létezésének, a magánszemélyek számára további előnyös intézkedéseket kell hozni azért, hogy a Közösségben a hazai piacon fennállókhoz hasonló feltételeket hozzanak létre;

mivel különösen a magánszemélyek személyes tulajdonának egyik tagállamból a másik tagállamba történő behozatalára vonatkozó adóakadályok olyanok, hogy azok gátolják a személyek szabad mozgását a Közösségen belül; mivel ezért ezen akadályokat adómentességek bevezetésével a lehető legnagyobb mértékben fel kell számolni;

mivel ezen adómentességek csak a nem kereskedelmi vagy spekulatív jellegű áruk behozatalára alkalmazhatók; mivel a mentesség alkalmazását ezért korlátoktól és feltételektől függővé kell tenni,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. CÍM

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Alkalmazási kör

(1) Az alábbiakban meghatározott feltételekre és esetekre is figyelemmel minden tagállam mentesíti a magánszemélyek által valamely más tagállamból véglegesen behozott személyes vagyontárgyat a forgalmi adótól, a jövedéki adótól és egyéb, az ilyen vagyontárgyra általánosságban alkalmazott fogyasztási adóktól.

(2) Az országon belül ilyen vagyontárgy használatával összefüggő különleges és/vagy időszakos vámok és adók, mint például a gépjármű-bejelentési díjak, útadók és televíziós díjak nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá.

2. cikk

A vagyontárgyra vonatkozó feltételek

(1) Ezen irányelv alkalmazásában a „személyes vagyontárgy”: az érintett személyek személyes használatát vagy háztartásuk szükségleteit szolgáló vagyontárgy. Az ilyen vagyontárgy jellegénél vagy mennyiségénél fogva nem tükrözhet semmilyen kereskedelmi érdeket, és azt nem szánhatják a 77/388/EGK irányelv [4] 4. cikke értelmében gazdasági tevékenységre. Az érintett személy számára a szakmájának vagy foglalkozásának végzéséhez szükséges szerszámokat vagy eszközöket is személyes vagyontárgyként kell kezelni.

(2) Az (1) cikkben előírt mentességet olyan személyes vagyontárgyra adják meg:

a) amelyet valamely tagállam hazai piacán hatályos általános adózási feltételek mellett szereztek be, és amely kivitel alapján nem esik semmilyen forgalmi adó, jövedéki adó vagy egyéb más fogyasztási adó mentességének vagy visszatérítésének hatálya alá. Ezen irányelv alkalmazásában a 77/388/EGK irányelv 15. cikkének (10) bekezdésében említett feltételek mellett beszerzett áruk e feltételeket kielégítőnek minősülnek;

b) amelyet a kivitel szerinti tagállamban az érintett személy legalább a következő időtartamig használt:

– motorhajtású járművek (beleértve azok pótkocsiját), lakókocsik, lakóautók, szabadidős célú vízijárművek és

[1] HL C 267., 1975.11.21., 11. o.
[2] HL C 53., 1976.3.8, 39. o.
[3] HL C 131., 1976.6.12, 49. o.
[4] HL L 145., 1977.6.13, 1. o.

sportcélú légijárművek esetében a tartózkodási hely megváltoztatása előtt hat hónapig,

– egyéb vagyontárgy esetében a tartózkodási hely megváltoztatása vagy a másodlagos lakóhely létrehozása előtt három hónapig.

Az a) pont második mondatában említett áruk esetében a tagállamok a fenti időszakokat 12 hónapra növelhetik.

(3) Az illetékes hatóságok igazolást kérnek arra vonatkozóan, hogy a motorhajtású járművek (beleértve azok pótkocsiját), lakókocsik, lakóautók, szabadidős célú vízijárművek és sportcélú légijárművek esetében a (2) bekezdésben említett feltételeket teljesítették. Egyéb tulajdon esetén csak abban az esetben kérnek ilyen igazolást, ha csalás komoly gyanúja merül fel.

3. cikk

Behozatali feltételek

A vagyontárgyat a 7., 8., 9. és 10. cikkben meghatározott időszakokon belül egy vagy több alkalommal lehet behozni.

4. cikk

A behozatalt követő kötelezettségek

Az importált vagyontárgyat az azok vámmentes behozatalát követő 12 hónapos időszak során nem lehet értékesíteni, bérbe vagy kölcsönbe adni, kivéve az importáló tagállam illetékes hatóságainak megelégedésére kellően indokolt körülmények esetén.

5. cikk

Bizonyos típusú tulajdonra vonatkozó konkrét feltételek

(1) A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a legutóbb a 82/443/EGK irányelvvel [1] módosított 69/169/EGK irányelv [2] 4. cikke (1) bekezdésében felsorolt árukat vámmentesen csak az említett cikkben a tagállamok közötti utazásra meghatározott mennyiségig lehet behozni.

(2) A hátaslovak, motorhajtású közúti gépjárművek (beleértve azok pótkocsiját), lakókocsik, lakóautók, szabadidős célú vízijárművek és sportcélú légijárművek behozatalára vonatkozó mentességet csak akkor adják meg, ha a magánszemély szokásos tartózkodási helyét az importáló tagállamba helyezi át.

6. cikk

A tartózkodási hely meghatározására vonatkozó általános szabályok

(1) Ezen irányelv alkalmazásában „szokásos tartózkodási hely”: az a hely, ahol a személy általában él, azaz minden naptári évben legalább 185 napot tartózkodik személyes és foglalkozási kötődések vagy – foglalkozási kötődéssel nem rendelkező személy esetében – olyan személyes kötődések miatt, amelyek szoros kapcsolódást mutatnak a személy és a között a hely között, ahol él.

Olyan személy esetében azonban, akinél a foglalkozási és a személyes kötődések különböző helyhez kapcsolódnak és aki ebből következően két vagy több tagállamban különböző helyeken él, a szokásos tartózkodási helynek a személyes kötődései szerinti helyet kell tekinteni, feltéve hogy az adott személy ide rendszeresen visszatér. Ez utóbbi feltételt nem szükséges teljesíteni azon esetben, ha a személy egy meghatározott időtartamú feladat elvégzése érdekében lakik valamelyik tagállamban. Valamely egyetemre vagy iskolába való járás nem utal a szokásos tartózkodási hely áthelyezésére.

(2) A magánszemélyek bármilyen megfelelő módon igazolják szokásos tartózkodási helyüket, ilyen például a személyazonosító igazolvány vagy bármilyen egyéb érvényes okmány.

(3) Ha az importáló tagállam illetékes hatóságainak kétségei vannak a (2) bekezdésnek megfelelően megadott, szokásos tartózkodási helyre vonatkozó nyilatkozat érvényességével kapcsolatban, illetve bizonyos különleges ellenőrzések céljából, e hatóságok bármilyen általuk előírt tájékoztatást vagy további bizonyítékot kérhetnek.

II. CÍM

SZEMÉLYES VAGYONTÁRGY BEHOZATALA A SZOKÁSOS TARTÓZKODÁSI HELY ÁTHELYEZÉSÉVEL ÖSSZEFÜGGÉSBEN

7. cikk

(1) Az 1. cikkben előírt mentességet a 2–5. cikkben meghatározott feltételek függvényében adják meg a magánszemély által szokásos tartózkodási helye áthelyezésekor behozott személyes vagyontárgya tekintetében.

(2) Az utolsó vagyontárgyat a szokásos tartózkodási hely áthelyezését követően legkésőbb 12 hónappal kell behozni.

[1] HL L 206., 1982.7.14, 35. o.
[2] HL L 133., 1969.6.4, 6. o.

III. CÍM

SZEMÉLYES VAGYONTÁRGY BEHOZATALA A MÁSODLAGOS LAKÓHELY BERENDEZÉSÉVEL VAGY ELHAGYÁSÁVAL ÖSSZEFÜGGÉSBEN

8. cikk

(1) Az 1. cikkben előírt mentességet a 2–5. cikkben meghatározott feltételek függvényében adják meg a magánszemély által egy másodlagos lakóhely berendezésére behozott személyes vagyontárgya tekintetében.

E mentességet csak abban az esetben adják meg, ha:

i. az érintett személy a másodlagos lakóhely tulajdonosa, vagy azt legalább 12 hónapos időszakra bérli;

ii. a behozott tulajdon megfelel a másodlagos lakóhely szokásos bútorzatának.

(2) A mentességet az (1) bekezdésben meghatározott feltételekre figyelemmel abban az esetben is megadják, ha a másodlagos lakóhely elhagyását követően a vagyontárgyat a szokásos tartózkodási helyre vagy egy másik másodlagos lakóhelyre importálják, feltéve, hogy a szóban forgó vagyontárgy ténylegesen az érintett személy birtokában volt, és ő azt legalább 12 hónapig használta.

Az utolsó vagyontárgyat legkésőbb 12 hónappal a másodlagos lakóhely elhagyását követően kell behozni.

A 4. cikket nem kell alkalmazni azon esetben, ha a vagyontárgyat újrabehozzák.

IV. CÍM

VAGYONTÁRGY BEHOZATALA HÁZASSÁGKÖTÉSKOR

9. cikk

(1) A 2. cikk (2) bekezdése b) pontjának második francia bekezdésétől eltérve, de a 2–5. cikkben foglalt egyéb rendelkezések sérelme nélkül házasságkötés esetén bármely személy jogosult az 1. cikkben említett adók alóli mentességre az általa kevesebb mint 3 hónappal azt megelőzően megszerzett, vagy kevesebb mint 3 hónappal azt megelőzően birtokába került személyes vagyontárgyának azon tagállamba történő behozatalakor, amelybe szokásos tartózkodási helyét át kívánja helyezni, feltéve hogy:

a) az ilyen behozatalra a házasságkötés tervezett napját 2 hónappal megelőzően kezdődő és a házasságkötés tényleges napja után 4 hónappal végződő időszakban kerül sor;

b) az érintett személy bizonyítja házasságkötésének megtörténtét, vagy azt, hogy a házasságkötéshez szükséges előzetes formalitások intézését megkezdték.

(2) Mentesség jár a házasságkötés alkalmából szokásosan adott ajándékok tekintetében is, amelyeket az (1) bekezdésben meghatározott feltételeket teljesítő személynek olyan személyek küldenek, amelyeknek szokásos tartózkodási helye az importáló tagállamtól eltérő tagállamban van. A mentességet olyan ajándékokra alkalmazzák, amelyek egységnyi értéke nem haladja meg a 200 ECU-t. A tagállamok azonban mentességet nyújthatnak abban az esetben is, ha a 200 ECU-t ez túllépi, feltéve, hogy az egyes mentességet élvező ajándékok értéke nem haladja meg az 1 000 ECU-t.

(3) A tagállamok e mentesség megadását megfelelő garancia nyújtásától tehetik függővé, amennyiben a vagyontárgyat a házasságkötés napja előtt hozzák be.

(4) Abban az esetben, ha a magánszemély a házasságkötésre megadott naptól számított 4 hónapon belül nem bizonyítja házasságkötését, az adók a behozatal napjával esedékessé válnak.

V. CÍM

ELHUNYT SZEMÉLY ÖRÖKLÉS RÉVÉN MEGSZERZETT SZEMÉLYES VAGYONTÁRGYÁNAK BEHOZATALA

10. cikk

(1) A 2. cikk (2) és (3) bekezdésétől, valamint a 4. cikktől és az 5. cikk (2) bekezdésétől eltérve, de a 2., 3. és 5. cikkben foglalt egyéb rendelkezések sérelme nélkül bármely magánszemély jogosult az 1. cikkben említett adók alóli mentességre, aki elhunyt személy valamely tagállamban található személyes vagyontárgyának tulajdonjogát vagy kedvezményezetti tulajdonjogát öröklés útján szerzi meg, amikor ezt a vagyontárgyat abba a másik tagállamba hozza be, amelyben lakóhellyel rendelkezik, feltéve hogy:

a) a magánszemély a tagállam illetékes hatóságainak átadja az exportáló tagállam jegyzője vagy más illetékes hatósága által kibocsátott nyilatkozatot, amely szerint az általa behozott vagyontárgyat öröklés útján szerezte;

b) a vagyontárgyat legfeljebb két éven belül behozzák attól a naptól számítva, amelyen az ilyen személynek a vagyontárgy a birtokába jutott.

VI. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

11. cikk

(1) A 77/388/EGK irányelv 14. cikkének (2) bekezdése alapján elfogadott közösségi adószabályok hatálybalépéséig a tagállamok törekednek arra, hogy a magánszemélyek ezen irányelvben megállapított korlátokon belül és feltételek mellett lebonyolított behozatalára vonatkozó formalitásokat a lehető legnagyobb mértékben csökkentsék és törekednek az olyan ellenőrzésekkel összefüggő behozatali formalitások elkerülésére, amelyek a határon jelentős mértékű kirakodással és visszarakodással járnak.

(2) A 2. cikk (2) bekezdésében meghatározottakat kivéve, az adómentességek megadására vonatkozóan az ezen irányelvben megállapítottaknál liberálisabb feltételeket tarthatnak fenn és/vagy vezethetnek be a tagállamok.

(3) A 2. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül a tagállamok ezen irányelv alapján a Közösségen belül nem alkalmazhatnak annál kedvezőtlenebb adómentességeket, mint amelyeket magánszemélyek harmadik országból érkező személyes tulajdonának behozatalára alkalmaznak.

12. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 1984. január 1-jéig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot. A Görög Köztársaság azonban fenntarthatja jelenleg hatályos adórendszerét a közös hozzáadottérték-adó rendszerének bevezetéséig, feltéve hogy kiküszöböli a kettős adóztatást.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el, és különösen a 11. cikk (2) és (3) bekezdése rendelkezéseinek alkalmazásából fakadó bármilyen eredményt. Bizottság tájékoztatja ez utóbbi intézkedésekről a többi tagállamot.

(3) A Bizottság a tagállamokkal folytatott konzultációt követően kétévente beszámolót küld a Tanács és az Európai Parlament részére az ezen irányelv tagállamokban történő végrehajtásáról.

13. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1983. március 28-án.

a Tanács részéről

az elnök

J. ERTL